

SADAKO SASAKI'NİN HAYAT ÖYKÜSÜ

Hiroşimalı binlerce küçük kızdan biridir Sadako Sasaki. 1945'te ABD'nin atom bombası Hiroşima'daki evlerinin bir mil uzağında patladığında iki yaşındaymış henüz. Yaralanmamış, hastalanmamış. Okuluna gidiyormuş güzel güzel. Ancak 12 yaşına geldiğinde hastalanmış birdenbire.

Doktorlar, Sadako'ya 'atom bombası hastalığı' adı verilen kan kanseri teşhisi koyduğunda; uzun yaşamı, umudu, şansı ve mutluluğu simgeleyen turnaların efsanesi canlanmış yeniden.

'Kâğıttan Bin Turna Kuşu' efsanesine göre, hasta birisi eğer kâğıttan 1000 adet turna kuşu yaparsa, tanrılar bu kişinin dileğini yerine getirecek ve onu sağlığına kavuşturacaktır.

Bunun üzerine Sadako, hastalığını cesaretle karşılayıp, kâğıt turnaları katlamaya koyulmuş. Katlarken de konuşmuş turnalarıyla:

"Kanatlarınıza 'huzur' yazacağım. Böylece tüm dünyada uçabileceksiniz."

Ancak küçük Japon kızın kısacık yaşamı 1000 turnayı katlamaya yetmez. 25 Ekim 1955 günü 644 kâğıttan turnayı, 645'e tamamlayamadan ölür. Arkadaşları, eksik kalan 356 turnayı katlayıp onunla birlikte gömerler.

O günden bu yana turna kuşu barışın ve nükleer silahsızlanmanın simgesi olur.

Arkadaşları Sadako'nun ve atom bombasından ölen bütün çocukların anısına bir anıt hayal etmeye başlarlar. Gençler ülkenin her yanında bu proje için para toplar. Sonunda hayalleri gerçek olur ve 1958'de Hiroşima'da Barış Parkı'nda Sadako'nun anıtı törenle açılır.

O günden bu yana her yıl Barış Günü olan 6 Ağustos'ta dünyanın dört bir yanından çocuklar yaptıkları kâğıttan bin turna kuşunu Sadako'nun Hiroşima'daki anıtına gönderirler. Çünkü Sadako'nun anıtındaki yalvarış, aynı zamanda tüm çocukların ortak duygusudur:

"Bu bizim duamız, dünyada barış istiyoruz."

Meydan meydan, cadde cadde, sokak sokak, ev ev uçuşan, alanlarda 'Savaşa hayır' diye haykıran, evlerin ampullerinde barış için bir dakika karanlık olan turna kuşları tüm dünyadaki yandaşları gibi 'Biz bu savaşı durdurabiliriz', 'Savaşı halka sor' diyerek belki de şimdiye kadar yapılan özgüveni en güçlü bir eylem sürecini gerçekleştiriyorlar.

SADAKONUN TURNALARI

Kapıları çalan benim, kapıları birer birer.

Gözünüze görünemem, göze görünmez ölümler.

Hiroşima'da öleli oluyor bir on yıl kadar.

Yedi yaşında bir kızım, büyümmez ölü çocuklar.

Saçlarım tutuştu önce, gözlerim yandı kavruldu.

Bir avuç kül oluverdim, külüm havaya savruldu.

Benim sizden kendim için hiçbir şey istediğim yok.

Şeker bile yiyemez ki kâat gibi yanan çocuk.

Çalıyorum kapınızı, teyze, amca, bir imza ver.

Çocuklar öldürülmesin, şeker de yiyebilsinler

N.HİKMET

Sevgi ve Saygılarımızla

Brigitte ve Wolfgang